

משה בן יואב

(סירנצ'י ראשית. המאה השש עשרה)

א

בתים ערבים / לאילת אהבים

v - - - v - - - v

ביום אראה חבר מראך, צביתה,
אשר לך על פנות הסן עליה,
אוי ימצא לרבי בך מנוחה,
והושמה למקמי סריה.

5
לסניך מאורות הן יאירון
סני דודים וכל דרי נשיה,
שסניך בשושן נוספות מור,
וצד בי מחמד יסניך צדיה.

10
וסניך לבנות הן ונסות,
ימצסך אור קצשת שן נקיה.

א

1 צביה, החשוקה.

2 עליה, מעלה.

4 סריה, רפואה.

6 דרי נשיה, דרי העולם.

8 וצד, מחמד יסניך תפש את כולי.

10 כעשת שן, ע"פ שיר השירים ה, יד.

וְשׁוֹדֵף קְשׁוּשַׁי צְמָקִים,
צְפָרִים הֵם תְּאוּמֵי הַצְּבִיָּה.

ב

אמאס אני עפרות

- v - - - v - - - v - -
- - - - v - - - v - -

אִמָּאס אֲנִי צְפָרוֹת וְתַכְרוֹת יַעֲלוֹת -
הַסֵּן וּמִנְעָם קִמְנַע שְׂרָץ.
קִצְתִּי קִסִּי, אֶל-בְּנוֹת הָאֶרֶץ.
עוֹד תַּת מְשׁוֹשׁ הוֹנִי וְאוֹנִי נִחְלוֹת.

5 כִּי אַחֲרֵי קִחְתָּם בְּנַפְשֵׁי מוֹעֲלוֹת,
גַּם בְּדַמוֹת כָּלֵב לְשׁוֹנָם חוֹרֵץ;
הִמָּה לְשַׁטֵּן לִי וּלְפָרֵץ שְׂרָץ.
עַל-כֵּן זָמִיר אֲשִׁיר בְּשִׁיר הַמַּעֲלוֹת
אֶל-יוֹשְׁבֵי תִבְלִי: הֲכִי נִתְמַקְמָה.

12:11 ושדיף, ע"פ שיר השירים ה, ה.

ב

- 2 ומנעם, במקום: ומנען, ושימוש דומה אנו מוצאים בכל השיר.
6 לשונם, של היעלות.
9 הכי, לשון חיזוק כאן, כנהוג בשירת ספרד.

10 על-כן בתולדות חן, ראוי, נגזלה
שבת כסדרסן, כסכרת שחל.

פל-יצלה חשב באין דוד שומטה,
קסה ורסה צלשה נבקהלה,
גם יקרוה נשר ועורכי נחל.

10 ראו, אתם יושבי תבל.

11 כחכרת שחל, השמה ברכות סא, א: אחורי ארי ולא אחורי
אשה.

13 סטה, כוחה כלה.

14 יקרות, ע"ס משלי ל, יב.